

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 143/2019
16.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... број .., чији је пуномоћник Властимир Јанковић, адвокат из ..., ул. ... број .., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 у 239/2019 од 28.10.2019. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 16.12.2019. године

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ делимично **УСВАЈА и ПРЕИНАЧУЈЕ** решење Управног суда Р4 у 239/2019 од 28.10.2019. године, тако што се утврђује да је предлагачу АА из ... повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 1У 9172/17 и обавезује Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка по приговору исплати износ од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

II ЖАЛБА СЕ ОДБИЈА у преосталом делу који се односи:

-на захтев предлагача да се одреди рок у коме ће се донети пресуда у предмету Управног суда 1У 9172/17 и у том делу се решење Управног суда Р4 у 239/2019 од 28.10.2019. године потврђује и

-на захтев да се наложи укидање решења о прекиду поступка Управног суда 1У 9172/17 од 17.10.2019. године, као неоснован.

Образложење

Предлагач је 07.11.2019. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 239/2019 од 28.10.2019. године, којим је одбијен његов приговор поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 1У 9172/17, као неоснован. Истим решењем одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу због свих законом прописаних разлога. Предложио је да Врховни касациони суд преиначи ожалбено решење и наложи „укидање решења о прекиду поступка, као (и) доношење законите и мериторне одлуке по поднетој тужби“.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06), прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача поднет ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 1У 9172/17, са образложењем да чињенична и правна сложеност предмета може да оправда дужину поступка од дана подношења тужбе 14.06.2017. године до дана подношења приговора 11.09.2019. године, будући да је поступак експропријације по својој природи сложен, као и због тога што је заинтересовано лице ББ преминула, па је поступак одлуком Управног суда од 17.10.2019. године прекинут. Такође се наводи да непоступање суда од достављања одговора на тужбу са списима предмета 05.09.2017. године до 07.10.2019. године, када је тражена достава извода из матичне књиге умрлих за заинтересовано лице, не може представљати повреду права на суђење у разумном року, јер, и према ставу Европског суда за људска права, кашњење у току одређене фазе поступка може бити допустиво под условом да укупно трајање поступка није прекорачено (став 36. пресуде Европског

суда за људска права од 08.12.1983. године у предмету *Preto i dr. protiv Italije*, број представке 7984/77).

Врховни касациони суд налази да је Управни суд погрешно закључио да у конкретном случају није повређено право предлагача на суђење у разумном року. Управни суд се у овом предмету није могао позвати на став Европског суда за људска права из пресуде *Preto i dr. protiv Italije*, јер кашњење у току одређене фазе поступка може бити допуштиво само под условом да укупно трајање поступка није прекорачено, а поступак за оглашавање ништавим правноснажног решења Одељења за комунално-стамбене, имовинско-правне и грађевинске послове општине Савски венац бр. ...-17/2000-III-03 од 04.05.2000. године у овом случају је започет још 2014. године и укупно траје више од пет година. Дужина поступка у предмету Управног суда 1У 9172/17 не може се правдати сложеностју предмета поступка, нити доприносом предлагача који је поднесцима два пута допуњавао тужбу, због тога што након извршених допуна у јулу и августу 2017. године суд у периоду од две године, све до подношења приговора ради убрзавања поступка, није предузео било коју радњу у поступку.

Полазећи од изложеног, Врховни касациони суд је решавајући о жалби предлагача, након спроведеног испитног поступка, сагласно члану 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, преиначио првостепено решење, тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету 1У 9172/17, па је, на основу одредаба члана 153. став 1, члана 154. и члана 163. став 4. Закона о парничном поступку, предлагачу досудио трошкове поступка на име састава приговора према Тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, одлучивши као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је у преосталом делу одбио жалбу предлагача. Наиме, решењем Управног суда 1У 9172/17 од 17.10.2019. године поступак по тужби предлагача је прекинут и наставиће се када наследници заинтересованог лица пок. ББ сами преузму поступак или када их суд на предлог противне стране (тужиоца односно предлагача) позове да то учине. У ситуацији када предлагач, као тужилац у управном спору, може предложити Управном суду да настави поступак означавајући наследнике заинтересованог лица, сада пок. ББ, трајање управног спора након доношења решења о његовом прекиду не може се сматрати пропустом суда већ пропустом предлагача. С обзиром на то да је поступак у предмету Управног суда 1У 9172/17 правноснажно прекинут 17.10.2019. године, Врховни касациони суд не може одредити рок у коме је судија дужан да оконча прекинути поступак, нити је, сагласно одредбама члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, овлашћен да наложи укидање решења о прекиду поступка. Поводом навода жалбе да су сада пок. ББ и њени наследници изгубили право учешћа у било ком поступку који се тиче статуса непокретности о којој се води управни спор, Врховни касациони суд примећује да је ББ имала статус заинтересованог лица у управном поступку који је претходио управном спору у предмету Управног суда 1У 9172/17, што значи да се у конкретном случају ради о двостраначкој ствари која такав карактер задржава и у управном спору, а што за правну последицу има прекид поступка у управном спору уколико једна од странака у току његовог трајања умре. Стога је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, жалба предлагача делимично одбијена, као у ставу другом изреке.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић